

Til nr. 12

Der er tale om en lempelse af bestemmelsen, idet den nuværende udformning ikke er hensigtsmæssig. Efter den nuværende bestemmelse er det muligt, at tab på næringsaktier kan udløse rentefradragsbegrænsning. Det har imidlertid alene været tanken, at en nettopgørelse af aktiegevinsterne plus udbytte skulle medregnes i nettofinansieringsudgifterne.

Hvis summen af fortjenester og tab på aktier er positiv, medregnes den i nettofinansieringsudgifterne. Tab på anlægsaktier ejet i mindre end tre år, som er større end årets aktiegevinster og -udbytte, medregnes ikke, idet tabet først udnyttes i efterfølgende indkomstår efter aktieavancebeskatningslovens § 8, stk. 3. Tab på næringsaktier, som er større end årets aktiegevinster og udbytte, udnyttes derimod i indkomståret. Tabet skal derfor medregnes ved opgørelsen af nettofinansieringsudgifterne.

Det foreslås, at ordlyden ændres således, at hvis summen efter § 11B, stk. 4, nr. 5, (aktieindkomst) bliver negativ, dvs. når tabet på næringsaktierne er højere end de øvrige aktieindkomster, medregnes denne negative sum ikke, men fremføres til modregning i det efterfølgende indkomstårs aktieindkomst ved opgørelsen af nettofinansieringsudgifterne.

Eksempler:

Selskab A har renteudgifter m.v. på 200 mio., udbytte på 50 mio. samt tab på næringsaktier på 30 mio. Nettofinansieringsudgifterne udgør 180 mio.

Selskab B har udbytteindtægter på 50 mio., men tabet på næringsaktierne udgør 200 mio., derved medregnes tabet på 150 mio. ikke i opgørelsen af nettofinansieringsudgifterne og fremføres til modregning i efterfølgende indkomstårs aktieindkomst.

Til nr. 13

Efter den gældende bestemmelse indgår værdien af igangværende arbejder, varelagre og fordringer erhvervet ved salg af varer og tjenesteydelser i forbindelse hermed (varedebitorer m.v.) i aktivopgørelsen i det omfang, hvormed værdien overstiger værdien af gæld opstået ved køb af varer og tjenesteydelser i forbindelse hermed (varekreditorer m.v.). Fordringer erhvervet ved salg af tjenesteydelser indgår således ikke i aktivopgørelsen, medmindre tjenesteydelsen ydes i forbindelse med salg af varer.

Det foreslås, at fordringer erhvervet ved salg af »rene« tjenesteydelser også indgår i aktivopgørelsen. Der ses i denne forbindelse ikke at være grund til at gøre forskel på salg af varer og salg af tjenesteydelser.

Desuden foreslås det præciseret, at opgørelsen også omfatter fordringer og gæld ved henholdsvis salg og køb af næringsaktiver, f.eks. næringsejendomme, der ikke omfattes af begrebet vare i varelagerloven. Det bemærkes, at næringsaktiver i denne sammenhæng ikke omfatter næringsaktier, som ikke medregnes i aktivmassen.

Endelig foreslås det, at anskaffelsessummen for finansielle kontrakter (terminkontrakter m.v.), som er undtaget fra nettofinansieringsudgifterne efter § 11 B, stk. 4, nr. 3, 4. pkt., idet de tjener til sikring af driften, skal indgå i opgørelsen af aktivmassen i stk. 5 på lige fod med andre driftsaktiver.

Til nr. 14

Efter § 11 B, stk. 6, gives der i et vist omfang mulighed for, at aktier i koncernforbundne selskaber kan medregnes ved opgørelsen af den skattemæssige værdi af selskabets aktiver, der indgår ved beregningen af loftet for rentefradraget. Udgangspunktet er, at der kan medregnes 20 pct. af anskaffelsessummen for de sambeskattede selskabers direkte ejede aktier i koncernforbundne selskaber, som ikke indgår i sambeskatningen.

Kapitalforhøjelser i et eksisterende direkte ejet koncernforbundet selskab medregnes i visse tilfælde ved opgørelsen af aktiverne i relation til renteloftet. Det er dermed muligt under visse betingelser at medregne en kapitalforhøjelse i et udenlandsk holdingselskab, der foretages med henblik på dette selskabs erhvervelse af et datterselskab. Det er en betingelse, at det kan dokumenteres, at kapitalforhøjelsen er foretaget med henblik på en sådan erhvervelse.

Hensigten hermed har været, at en kapitalforhøjelse i et direkte ejet udenlandsk selskab med henblik på opkøb af et datterselskab vil have samme virkning i relation til renteloftet, som hvis opkøbet var foretaget direkte af et dansk selskab.

Der er imidlertid en væsentlig forskel på den almindelige regel for køb af aktier i direkte ejede datterselskaber og kapitalforhøjelsesreglen. Ved direkte køb af aktier er det afgørende for modregning, at det danske selskab køber af en ikke-koncernforbundet part, hvorimod kapitalforhøjelsesreglen kræver, at det, der købes (target), er ikke-koncernforbundet. Forskellen kan medføre utilsigtede situationer ved opkøb gennem joint ventures, hvor parterne efterfølgende skal dele den opkøbte koncerns forskellige koncernselskaber.

Det foreslås, at denne forskel fjernes, så det i begge tilfælde er afgørende, om aktierne i targetselskabet købes fra en ikke-koncernforbundet part.